



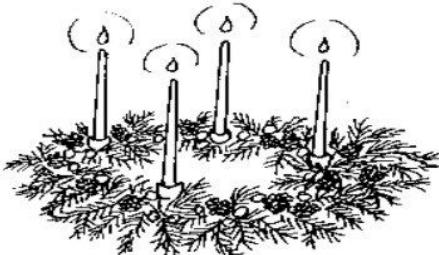
DOBRY PASTÝR

Časopis evangelického sboru v Krnově vydáván pro členy a přátele sboru zdarma

ROČNÍK 13 / ČÍSLO 3 / PROSINEC 2009



Úvodník



Procházíme adventem a připravujeme se na jeden z největších svátků v roce. Člověk většinou na konci roku rekapituluje uplynulší rok.

Když se mi zdá, že se v naší zemi naplnila slova zapsaná v Micheáši 7,1-4 (Běda mně! Jsem jako paběrky letní sklizně...), přesto jsem Pánu Bohu vděčný za každý den, který můžeme prožít v pokoji a v dostatku. Člověk mnohdy vyjadřuje svůj nesouhlas, jednou s tímhle, jindy s oním. Ale v takových situacích je dobré si uvědomit, že jsou na světě bratři či sestry, kteří, kdyby žili naše životy, byli by nesmírně šťastní i přes mnohá negativa, která jsou kolem nás. Oni žijí v obavě o svůj život, ve starostech, kde seženou jídlo, pití. Myslím si, že tito naši sourozenci daleko hlouběji chápou ten největší dar, který kdy byl lidstvu dán. Ano, tím darem je Pán Ježíš. Narodil se, aby byl obětován za naše viny a my bychom byli očištěni jeho krvi. O tom jsou Vánoce. O připomenutí si, že Bůh

nás obdaroval a vyjádřil tak svou lásku k nám. Ruku v ruce s láskou k nám šla bolest a žal. Asi něco podobného prožíval i Abrahám, když měl obětovat Izáka. Něco podobného asi prožívali i lidé, kteří v koncentračním táboře prosili svou dceru, aby je ubila k smrti, a tak se mohla stát kápem na baráku, který měl větší naději na přežití.

Žel, v současné době jsou u nás Vánoce plné Santa Klausů, Mrazíků, občas pohádkové postavičky Ježíška. Ale především jsou o obžerství a předhánění se, kdo komu koupí dražší dárek. Vánoce by měly být o pokoji, lásce. A vlastně pokojem a láskou by měly být naplněny naše životy celoročně. Je to tak, jak jsem to kdysi slyšel od M. Moletze, že Vánoce bychom měli prožívat každý den v roce. Každý den si uvědomovat, že jsme byli obdarováni. Děkovat Bohu na modlitbách a pracovat tak, jako bychom pracovali pro Pána. Zde jsem si vzpomněl na bratra Kielara, který říkal: „Modli se a pracuj.“

A tak vám všem a i sám sobě přeji, abychom navzdory všem špatným okolnostem kolem nás, špatným zprávám, nepravostem, byli plni radosti, lásky, naděje. Nechť svými životy svítíme lidem kolem nás, nechť jsme solí této zemi. Nechť to, že jsme byli obdarováni, předáváme dál lidem kolem nás.

Zdenek Zmrzlík

Vánoční naděje

Je tomu dvacet let, kdy z hlubin lidských duší vytryskla touha po svobodě.

Ledy začaly pukat a trůny mocných se rozkymácely.

Je tomu dva tisíce let, kdy se splnilo zaslíbení Boží a na svět přišel Spasitel.

Kdo vstoupil do silového pole jeho lásky,
získal darem srdce citlivé a naději,

že semeno hořčičné dá vyrůst stromu zpívajících ptáků.

Dítě z betlémských jeslí a muž umírající na Golgatě
dodnes láme ledy a vrací pokoj sevřenému srdci.

*Variace na jediné téma
Pavel Smetana*

Adventní a vánoční bohoslužby 2009

- 29.11. 09** I. adv. neděle - bohoslužba s vysl. VP - Krnov 9.45 hod.
I. adventní koncert v 16.00 hod.
- 1. 12. 09** **adventní večer s hostem** - Petr A. Tesař - v 17.00 hod
o.s. Krnovská synagoga - Chanuka - „židovské vánoce“
- 6.12. 09** II. adv. neděle - bohoslužba - Krnov - v 9.45 hod.
II. adventní koncert v 16.00 hod.
- 8.12. 09** **adventní večer s hostem** - Tomáš Mlýnek - v 17 hod.
kaplan z chrámu sv. Martina
- 13.12. 09** III. adv. neděle - bohoslužby
Třemešná - 8.00 hod., Krnov - 9.45 hod., Krasov - 14.00 hod.
III. adventní koncert v 16 hod.
- 15.12. 09** **adventní večer s hostem** - H. Chroustová - v 17 hod.
farářka ze Šumperka
- 20. 12.09** IV. adv. neděle - Dětská vánoční slavnost - v 9.45 hod.
IV. adventní koncert v 16 hod.
- 24. 12.09** **Štědrý den - Půlnocní** - bohoslužba - 22.30 hod.
doprovázená smíšeným evangelickým pěveckým sborem
v Krnově, diriguje D. Nývllová
- 25.12.09** **Boží hod vánoční** - bohoslužby s VP.
Třemešná - 8.00 hod., Krnov - 9.45 hod., Krasov - 14.00 hod.
- 27.12.09** **Neděle po sv. Štěpánovi** - bohoslužba v 9.45 hod.
f. J. Lukáš z Opavy
- 31. 12. 09** **Bohoslužba na ukončení roku v 17.00 hodin**
+ sborový silvestr v 19.00 hod. (místo bude určeno)
- 1. 1. 2010** **Novoroční bohoslužba** v 9.45 hod.

Sborové odpoledne anebpříjemná neděle.

Tak jsem se dočkala, je tu opět společné sborové odpoledne. Mám to moc ráda. Vždycky se těším, že bude čas popovídат si s lidmi, v klidu se pozdravit, povzbudit a třeba i potěšit. Tak tomu bylo i teď. Po výtečném a posilňujícím obědě (příště prosím více cibulky, byl nedostatek) přišly na řadu buchty, buchtičky, zákusky, kafe a společné rozhovory. Pak už jsme byli napnutí, čím nás překvapí Svat'á Chlápek. Myslím, že jeho prezentace o cestě na Ukrajinu v nás zanechala hluboké stopy. Když jsme viděli, v jakých podmínkách tam lidé bydlí a žijí svou víru, naše problémy se scvrkly na nicotné. Asi nikdo z nás už si nedovede svůj život



představit bez vody v koupelně (teplá se tam přirovnává skoro k zázraku), supermarketu za domem nebo bez samozřejmosti navštívít lékaře. Nebo že by městská doprava jezdila jak kdy a jak kdo chce kam. I naše sociální služby jsou proti Ukrajině luxusní, přes to všechno tam jsou podle vyprávění bratra Svatopluka lidé hodně přátelští a když je navštívíte, rozdali by se pro vás. Víra tam je tak samozřejmá, jako pro nás nakupování. Myslím, že není

na škodu si občas připomenout, v jaké bídě žijí někteří lidé proti nám. Tak můžeme být vděční za vše, co máme a naučit se více děkovat Bohu za každý den, který strávíme v našem blahobytu. Chtěla bych poprát nám všem opravdu pokojné vánoční svátky a i když nebudeme vše dokonalé, zkusme svá srdce naplnit radostí, vděčností a díky.

P.S.: Díky všem, kteří pro nás sborové odpoledne nachystali.

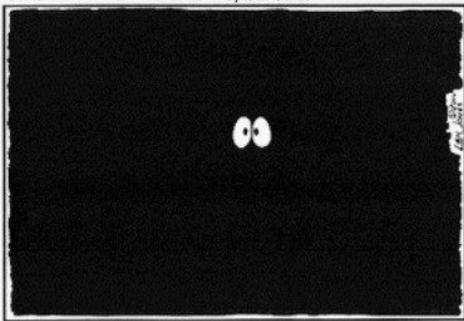
Jana Zmrzlíková.



Zanedlouho bude silvestr,

a tak v tomto čísle najdete i trochu humoru, abychom vás pobavili :o)

ALTAR EGO by Len Jones



Církevní rozpočtový výbor si dovoluje upozornit,
že pořád ještě trvají problémy
se sháněním peněz na osvětlení modlitebny.

REVERENDFUN.COM COPYRIGHT GCI, INC.



Evidentně to nebyl nejlepší den na to, přihlásit se do Riskuj.

Adventní koncerty v našem kostele

Stalo se už nepsanou tradicí, že se vždycky ke konci roku můžeme zúčastnit po čtyři adventní neděle charitativních koncertů, jejichž výteček je vždy určen na podporu nějaké konkrétní sociální aktivity v našem městě. Hlavní impuls k uspořádání těchto koncertů vzešel ze strany Slezské diakonie v Krnově a jejich vedení se každý rok obětavě ujímá Hanka Vladíková Neugebauerová. Není vždy snadné vše zařídit, připravit a pozvat všechny interprety, z nichž někteří už se po celý rok těší, až budou moci u nás opět vystoupit. Z tradičních interpretů bych asi připomněl Ženský pěvecký sbor v Krnově pod vedením dirigentky Mgr. Hlaviznové, pracovníky, učitele, zaměstnance a klienty všech zařízení Slezské diakonie, studenty Střední odborné umělecké školy varhanářské, Tensing Krnov a jeho „Gospel night“, hudební soubor Kulhavá noha z Opavy a křesťanskou hudební skupinu Angles pod vedením Pavla Malíka.



Úspěšnost koncertů je asi nejlépe vyjádřena jejich návštěvností, která bývá tradičně na vysoké úrovni. Děkujeme touto cestou všem interpretům, věříme, že i jejich zásluhou může být oslava příchodu Krista a celé toto krásné adventní období naplněno také duchovním obsahem, který jistě hudba a zpěv dokáže velmi dobře sdělit svým posluchačům. Fotografie zveřejněně v tomto čísle Dobrého pastýře jsou z letošního prvního adv. koncertu, na kterém vystoupili mimo jiné také učitelé Církevní základní školy a mateřské školy Krnov, na kterou je určen letošní výtěžek ze všech 4. koncertů. Přejeme jim aby se podařilo vybrat dostatečné množství peněz, které budou jak bylo oznámeno, určeny na opravu spojovacích chodeb ve škole, jež jsou v dezolátním stavu a už nutně potřebují opravu.

Pro Dobrého pastýře R. Rosický



Smím dál?

„Tuk, tuk,“ ozvalo se jednoho večera na dveře. Kdo to může být, prolítlo mi hlavou. „Dále“, zvolala jsem a šla vypnout televizi. Klika cvakla, dveře se otevřely a já samým překvapením koukala do tváře Pánu Bohu.

„Smím dál? Nebo se vrátíš zpět k rozkoukanému seriálu?“

„Jistě, Pane Bože, můžeš“, řekla jsem a nabídla mu židlí.

„Už jsem tu dluho nebyl, máš to tady jiné, útulné, nové, že?“

„Ano, však jsi přece vyslyšel mé přání, abych to tu mohla mít tak, jak já chci nebo ne?“

„Ale ano, vyslyšel a navštívil jsem tě znova proto, abych si poslechl, co bys chtěla dál, v tomto vánočním čase.“

„Opravdu?“

„Poslouchám tě, Martino.“

„Co takhle mě celou uzdravit? Bylo by moc fajn zahodit vozík a nebýt ve stresu, zda mi pojede i další den.“

„A co by dělali ti, co jsou kolem tebe, kdyby ti nemohli pomoci, třeba právě s vozíkem?“ namítl Bůh. „A co bys chtěla dál?“

„Tak třeba nové auto, krásné oblečení, abych byla pěkná a štíhlá, abych měla dobrou práci, potkala prince z pohádky a nemusela řešit žádné problémy.“

„A byla bys pak šťastná?“

„Nevím, ale za pokus by to stálo, ne?“

„Když myslíš“, usmál se Bůh.

Po několika hodinách mého mluvení a Božího trpělivého naslouchání tomu, co bych všechno chtěla, jsem náhle utichla.

„Aco by sis přál ty, můj Pane?“

„Abyste tvé srdce dávalo pozor na tvá přání, mohlo by se stát, že budou vyslyšena a splněna!“

Martina Popková

Povídka - Světlo v temnotách

Tento příběh začal o Vánocích v roce 1945 na jednom venkovském statku v odlehlém tyrolském údolí. Tenkrát byla velká nouze, nedávaly se žádné velkolepé dárky. Smět být doma, mít něco k jídlu a sedět v teplé světnici - už to bylo pro lidi velké štěstí. Pro malého tyrolského venkovského chlapce Romeda byly Vánoce 1945 obzvlášť smutné, protože ležel v posteli s vysokou horečkou a cítil se moc špatně. Vozil s koněm seno a přitom se nachladil. Romed se musel doma hodně snažit, protože jeho otec se ještě nevrátil z války domů. Dnes přišel lékař. „Ten chlapec musí bezpodmínečně do nemocnice!“ řekl se starostlivým výrazem ve tváři. Ale jak? Převoz na žebříňáku nepřipadal v úvahu. Sanitka se tenkrát nedala objednat. Soukromá auta nebyla tehdy téměř žádná. Maminka byla zoufalá. Lékař pomalu odcházel smarem k vesnici, byla už tma. Najednou proti němu přijíždělo auto. Když se octl v záři reflektorů, auto zastavilo. Kontrola! Voják francouzské armády si prohlížel nedůvěrově pozdního pocestného. Po několikáté si pročítal předložený průkaz. A tu dostal lékař nápad. Protože znal dobře francouzsky, začal vojákově vyprávět o těžce nemocném venkovském chlapci a o tom, jak nutně by potřeboval odvézt do nemocnice. Naléhavěj prosil, aby chlapce převezl do nemocnice a tím mu zachránil život. Mladý Francouz trpělivě poslouchal a starostlivě potřásal hlavou. Tehdy byla mezi lidmi navzájem velká nedůvěra. Vždyť ta strašná válka skončila před několika měsíci. Volání o pomoc mohlo být pro vojáka obsazovací armády léčkou. Čím naléhavěji líčil lékař nouzi na statku na samotě, tím byl francouzský voják přátelštější. Nakonec řekl: „Je vais en voitur!“ (Pojede autem!) Brzy zastavilo vojenské auto s lékařem před statkem. Lékař s vojákem vstoupil do světnice. „Romede, všechno dobře dopadne! V nemocnici dostaneš léky, které potřebuješ!“ Utěšoval lékař nemocného chlapce a pomáhal jej zabalit do dek a šátků.

Mezitím voják užasle pozoroval velký betlém. Něco takového ještě v životě neviděl! Kolem betlémské stáje zaujali už svá místa anděl a rolníci, pastýři a ovce. Na lavici u pece stála bedýnka. V té čekali svatí Tři králové se svým průvodem na den, kdy bude celý betlém postaven. Matka zářila štěstím. Teď bude její dítě zachráněno! Plná vděčnosti chtěla tomu mladému vojákovi také udělat nějakou radost. Ale jak? Neměla žádné šperky a peníze tehdy měly malou cenu. Čím by se mu jen odvěděla? Když viděla, jak voják obdivuje každou figurku z betléma, sáhla rychle do bedýnky s králi a vytáhla z ní koně. Kůň však nebyl sám - na šnůrce se kýval jezdec. „Vezměte si jej!“ Žena podávala cizinci obě figurky. S mnoha slovy díků si vzal voják dárek a strčil jej do jedné z velkých kapes své uniformy. Romed už byl připraven na cestu do nemocnice. Tehdy všechno dobře dopadlo. Romed se uzdravil, i jeho otec se vrátil ze zajetí.

Od té doby uplynulo téměř padesát let. Romed již dávno hospodaří na statku po rodičích, kteří spokojeně žijí na výměnku. Mnohé se změnilo. Něco ale však zůstává stále stejně: Každý rok na Vánoce se ve světnici staví betlém, nyní se o to starají Romedovy děti. Na koně a jeho jezdce se nezapomnělo. Každý rok si vypravují příběh, jak v temnotách války přinesl jeden voják do statku na samotě světlo.

Jednou se stalo něco zvláštního. Několik dní před Štědrým dnem přinesl listonoš balíček, na kterém byly nalepeny velké cizí známky. Marie, nejmladší ze čtyř dětí, balíček otevřela. Opatrně rozvázala šnůrku, rozbalila vánoční papír a všichni užasli. V balíčku byl kůň s jezdcem a dopis tohoto znění: Milí přátelé! Často vzpomínám na Vánoce v Tyrolích v roce 1945. Jak se vám vede? Kůň chce domů. Veselé Vánoce! Pierre. Od té doby je betlém zase úplný.

Z časopisu DUHA 12/93

Pravda a Láska

Pravda stála sama, smutná, protože lidé od ní utíkali. Jednoho dne potkala Lásku. Ta byla zahalena do pestrých teplých šatů a lidé ji zvali k sobě. Vtom si Láska všimla, že je Pravda smutná a ptala se proč?

„Jsem stará a lidé mě nechtějí pustit do svého života“, odpověděla Pravda.

„Jsem také velmi stará, řekla na to Láska“, ale přesto mě lidé pořád vyhledávají. Ty naháníš lidem strach, protože jsi tak nahá. Vezmi si na sebe moje teplo a barvy a kolem svého pokladu pravdy si přetáhni plášť lásky. Uvidíš, jak tě lidé budou vítat.“

Láska jí pak vysvětlila ještě jednu souvislost. „Nahá Pravda je pro člověka stejně hrozivá jako nepravdivá Láska. My se navzájem potřebujeme, protože upřímná Láska a vlídná Pravda jsou zdrojem života a radosti.“

Neznámý autor

Co se stalo s laskavostí?

Proč lidi nelitují síly, aby jiným trable způsobili?

Proč schválně druhým štěstí hatí,

ač vědí, že se jim zlo dvakrát vrátí?

Proč tak rádi zraňujeme i ty, které milujeme?

Proč člověk milá slova sotva svede?

Vždyť jedna rána k druhé vede.

Proč se nechováme, jak nám velí jeden slogan známý?

Vedme si tak, jak bychom chtěli, aby se jednalo s námi.

Proč chyby druhých nám tak vadí, jeden sotva uvěří...,

Odpuštění a láska vystrnadí satanův zadek ze dveří...

Darujte o příštích Vánocích dar, který má trvalou hodnotu, dar, který vás nadlouho přežije.

„Prokazujte laskavost a konejte nezíštné krásné skutky.“ Jen do toho, zkuste to! Pro vás je to jen maličkost. Ale jsem si jist, že lidé kolem vás budou udiveni a svět bude ohromen. Jen do toho, buďte laskaví ostošest. Takové šoky svět moc potřebuje.

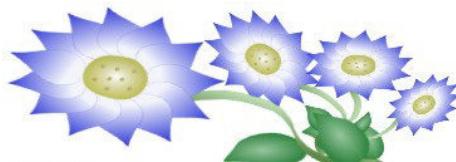
z knihy „Kolik váží sněhová vločka“, vydalo Karmelitánské nakladatelství.

Humor :o)

Přijede nejvyšší rabín do Vatikánu na návštěvu. Všechno si prohlédne, leccos se mu líbí, ale nechápe, proč uprostřed chrámu stojí telefonní budka. Zeptá se tedy: „Svatý otče, k čemu je ta telefonní budka?“ „To je spojení k Bohu.“ „A mohl bych si zatelefonovat?“ „Ale zajisté.“ Rabi vejde do budky, vytocí číslo a takových deset minut hovoří s Bohem. Po skončení hovoru vyjde z budky a ptá se: „Co jsem dlužen?“ „Pět set dolarů.“ „Cože? Pět set dolarů za deset minut?“ „No ono to jde přes satelit a to stojí hrozný peníze,“ odpovídá svatý otec. Rabi nekomentuje, vytáhne pět set dolarů a zaplatí. Po nějakém čase vyrazí papež do Jeruzaléma, všechno si prohlédne a všimne si, že v největší synagoze stojí také telefonní budka. „To je spojení s Bohem?“ ptá se. „Jistě, že v největší synagoze stojí také telefonní budka. „To je spojení s Bohem?“ ptá se. „Co jsem dlužen?“ „Deset centů, svatý otče.“ „Cože, jen deset centů, když u nás to stojí takový peníze?“ „To víte, miští hovor.“

Narozeniny ve sboru

Redakce Dobrého pastýře srdečně blahopřeje všem oslavencům a jubilantům, chceme vás pozdravit slovy Žalmu 62: „Lide, v každý čas v něho doufej, vylévej před ním své srdce! Bůh je naše útočiště.“ (Žalm 62,9) To, že nám Pán Bůh dal milost dožít se dalšího roku, či desetiletí našeho života, je jenom jeho milost. Vždy je to pro nás nová výzva k otevření (vylití) svého srdce - nitra, před jeho tváří. Je to nová příležitost k vděčnosti a oslavě Božího jména. Vždyť v něm a jenom v něm můžem najít své útočiště. V době vselijaké životní nestability se smíme utíkat k němu. Chvalme ho za to, haleluja!



Listopad:

Čičmanová Michaela	Krnov
Chlápek Svatopluk	Krnov
Marek Jiří ml.	Krnov
Nálepa Pavel	Krnov
Tylečková Kristýna	Krnov
Vybíral Stanislav	Krnov
Rosický Radovan	Krnov
Špalková Ludmila	Lichnov
Zmydlochová Věra	Čaková

Prosinec:

Kubica Tomáš	Krnov
Marková Marie	Krnov
Marková Věra	Krnov
Semerová Renata	Lichnov
Šimková Marie	Brantice
Pecháček Tomáš	Třemešná
Čepara Pavel	Brantice
Zmrzlíková Lýdie	Krnov

Leden:

Čepová Marie	Krnov
Murtingerová Anna	Krnov
Odstrčilová Zdenka	Krnov
Švéda Jiří	Krnov
Tyleček Karel	Krnov
Bolková Anežka	Krnov
Galdová Lenka	Třemešná
Pecháčková Milada	Třemešná
Sedláček Jaroslav	Krnov
Zmrzlík Daniel	Krnov

Únor:

Tyleček Viktor	Krnov
Butora Vladimír	Krnov
Dolek Josef	Krnov
Kielar Jan	Krnov
Kozáková Marie	Krnov
Kroupová Anna	Krnov
Marek Daniel	Krnov
Marková Hana	Šternberk
Ničmanová Veronika	Krnov
Šrajbr Rudolf	Krnov
Lukášová Ludmila	Krnov
Bajtková Marie	Krnov
Labajová Helena	Heřmanovice
Pecháček Zbyšek	Třemešná
Rollerová Rostislava	Město Albrechtice

Když mlčíš, mlč z lásky...

Když mluvíš, mluv z lásky...

Když napomínáš, napomínej z lásky...

Když někoho šetříš, šetři ho z lásky...

Láska ať ve tvém srdci zakoření,
z toho vzejde jen dobré.

Sv. Augustin

Vánoční povídka - Prázdné jesle (Edith Salzmann)

To bylo v létě, kdy v komoře, kde byly uloženy jesle, zjistila Anna, že chybí figurka dítěte. Asi někam zapadla. A není čas k pořádnému hledání. Však do Vánoc je ještě dluho!

Ty jejich jesle jsou vůbec jedinečné. Dělal je nejstarší synek jako dárek rodičům. Všechny postavy byly neumělé a Ježíšek vypadal jako chlebový pecen - snadno se mohl někam zakutálet mezi vánoční ozdoby. „Však ho ještě najdeme, do Vánoc času dost,“ myslí si Anna.

A je tu měsíc září, Anna jede s manželem Gerdtem na dovolenou a v říjnu slaví svou stříbrnou svatbu, v listopadu se žení nejstarší syn, ten, který modeloval jako hošik vánoční jesle.

A už je tu advent a ve vánočních přípravách si Anna vzpomene opět na děťátko. „Jesle přece musí stát pod vánočním stromem!“

Anna se začíná ptát svého dnes nejmladšího syna, neviděl-li figurku, ale ten ve svých 15 letech to pokládá za vtip. Vysvětlovat nedorozumění není ani čas. Dcerka je sedmnáctiletá a matce nezávazně slibuje, že pomůže - bude-li mít čas - s případným hledáním.

Času je méně a méně. Povinností mnoho a jen příležitostně se Anna pokouší zmizelého Ježíška najít.

A je tu večer nejsvětější. Anna ozdobila strom jako obvykle a staví figurky jesliček. Nejdříve jesle - zatím prázdné - vedle nich tlustou neforemnou Marii, kterou tehdy synek ozdobil látkovým pláštěm, proti matce stojí křivonohý Josef, který stále hrozí pádem. Tak ještě několik ovcí a je hotovo. Dítě se nenašlo. Prázdné jesle? To nesmí být vidět! Anna umně upravuje Mariin plášť, a lesklé třepení, které visí od spodní větve vánočního stromku, šikovně zastře pohled na prázdné jesle. Nikdo nepozná, že tam dítě chybí.

Rodina se v podvečer ještě vypraví na Bohoslužbu, po návratu slavnostně povečeří.

Posléze Anna se svým mužem zůstanou u vánočních svící a sklenky červeného vína sami v místnosti. Děti se svými dary jsou ve svých pokojích. Je slyšet jen, že chlapec si přehrává novou desku, jejíž hudba se nese i k oběma manželům.

Anna potichu zavzpomíná: „Dříve jsme všichni byli u vánočního stromu. Zpívali jsme, vyprávěli, četli...“ „To máš pravdu“, říká Gerdt, „ale děti jsou již odrostlé, staví si vlastní život. Myslím, že nebude dluho trvat a Štědrý večer budou chtít slavit docela jinak ...“

„Ano“ říká manželka, „ale dřív bylo všechno slavnostnější, krásnější, radostnější. Dnes tu sedíme jen sami, unaveni, utaháni. Nemáme skoro chvíli pro to, abychom byli spolu. Něco mi chybí. Skutečně mi cosi chybí. Připadám si vnitřně prázdná, všecko je tak prázdné.“

„Skoro se mi zdá“, říká Gerdt, „že my dospělí chceme tím stálým shonem něco zakrýt, schovat. Něco nejdůležitějšího se nám ztratilo. Nějak nechceme vzít na vědomí, že slavit narození bez dítěte Ježíše, které se na svět pro svět narodilo, nelze. Hlavní osoba nesmí být o Vánocích nepřítomna.“

Anna se náhle tiše a smutně usměje. „vždyť právě taková situace je u nás. Podívej se pod strom! Dítě zmizelo a ty jsi to ani nepostřehl.“ Muž se zvedne a zblízka pohlíží do jeslí. „Máš pravdu, šat rodičky i ozdoby ze stromku zakryly prázdnou... A člověk to ani nepozoruje. Ozdoby zastírají skutečný stav, a to podstatné, že se narodil Spasitel, zachránce tohoto světa, se nám zcela vytratilo.“

V místnosti je ticho. Teprve po hodné chvíli, kdy dohasínaly vánoční svíce, setkaly se ruce obou manželů v pevném stisku. Ti si tak slibují, že společně vyjdou hledat hlavní postavu slavného narození. Těm, kdo Ježíše opravdu hledají v celém svém životě a celým svým životem, je dáno nalézt. Jděme i my touto cestou.

Adventní věnce

V pátek 20. listopadu, týden před začátkem adventu, se sešly sestry z našeho sboru, aby si společně vyrobily adventní věnce na výzdobu svých domácností. Za pěknou přípravu a odborné vedení děkujeme Janě Zmrzlíkové a Martině Rosické. Myslím, že dobré dílo se zdařilo, jak můžete na fotografiích posoudit i vy milý čtenáři Dobrého pastýře.





Pomoc těšínského i krnovského Slezska - „Dárky na Ukrajinu“

Milí čtenáři Dobrého pastýře, nás sbor Českobratrské církve evangelické v Krnově by se chtěl letos opět připojít k tzv. „Pomoci těšínského Slezska“, což je humanitární aktivita Slezské diakonie, která letos zaměřila svou pozornost na tzv. „Podkarpatskou Ukrajinu“. V jak bědných podmínkách tam lidé žijí, jsme mohli vidět na vlastní oči na fotografiích ředitele Základní církevní školy a mateřské školy Krnov br. Svatopluka Chlápku, který nám posloužil na našem sborovém odpoledni. U tohoto čísla Dobrého pastýře jste mohli nalézt leták (případně požádejte br. R. Rosického), který vám napoví, jak se k této aktivitě připojit. Některí jste se už k této akci jednou připojili a tak už víte jak na to. **Nicméně doporučuji si pozorně přečíst leták**, protože některé věci se do balíčku nesmí vkládat, také je důležité označení a potřeba doručit dárek na sběrné místo. Jeho kvalitním zabalením, třeba i do vánočního papíru jistě přiděláte radost obdarovaným, a také ubude práce těm, kteří se vše snaží zorganizovat. **U nás můžete dárky nosit do 17. prosince - do kostela nebo na faru.** Věříme že radostného dárci miluje Bůh, jak o tom čteme v Božím slově. Přeji vám, aby radost při přípravě dárků pro ty nejpotečnější (děti z dětských domovů a sociálně potřebných rodin), na jejichž doručení osobně dohlíží Slezská diakonie a na místě určení konkrétní zodpovědní lidé, bude pro vás požehnáním.

„Bůh má moc zahrnout vás všemi dary své milosti, abyste vždycky měli dostatek všeho, co potřebujete a ještě vám přebývalo pro každé dobré dílo.“

„Ten, který dává semeno k setbě i chléb k jídlu, dá vzrůst vaši setbě a rozmnozí plody vaši spravedlnosti.“ (2 Kor 9; 8 - 12)

R. Rosický

Anketa

Jak už to tak na přelomu roku bývá, přejí si lidé jeden druhému do nového roku různé věci. Co by popřáli sobě, našemu sboru a naší zemi někteří z nás, se můžete dočíst v této menší anketě.

Svatopluk Chlápek

- At' nás Pán chrání od všeho zlého.
- Aha, no to vlastně přeju všem! :-)
- Lidem v naší zemi navíc to, at' si uvědomí, co je důležité - a pozlátko konzumu to není!

Eva Bartošová (maminka Evy Loydové)

- Aby mi vydrželo předsevzetí z loňského roku, že už nebudu nikdy pít, nikdy se připravovat o život.
- Hodně radosti, zbožnosti a věrnosti Pánu Bohu.
- Lepší budoucnost, než je tato přítomnost.

Hanka Kučerová

- Dobré přátele, zdraví a práci.
- Společenství, spolupráci, nové lidi.
- Mír.

Eva Velíšková

- Sobě bych přála vytrvat ve víře.
- Našemu sboru totéž - vytrvat ve víře.
- Naší zemi - duchovní probuzení.

Milada Daňková

- Aby mě Duch svatý posiloval ve víře, proměňoval a obdaroval mě tou schopností, abych dokázala slovem i skutkem svědčit druhým lidem.
- Aby vzrůstal počtem, ale taky, aby rostl duchovně. Aby měl náš kazatel dobrý pocit z výsledků své služby.
- Duchovní probuzení.

Pavel Loyda

- Pokoj, jasnou mysl, zdraví.
- Aby víc lidí přicházelo, než odcházelo.
- Abychom se nemuseli stydět za název Česká republika.

Martina Popková

- Aby, když se usměju, byl můj úsměv upřímný.
- Aby lidé byli víc všímavější.
- Abychom se vzájemně neničili, ale abychom brali na vědomí každého člověka.

Jarmila Kielarová

- Od dětství jsem byla formována knihami Kristýny Royové, které vedly k praktické křesťanské službě. Kvůli tomu jsem dokonce chtěla zůstat i svobodná. Nakonec jsme se však poznali s Bronislavem a začali jsme sloužit na Božím díle společně. Takže do příštího roku si přeju, abych, pokud dá Pán Bůh, mohla ještě malíčko na Božím díle posloužit.
- Našemu sboru bych popřála, aby Pán Bůh požehnal na všech úsecích sborové práce od těch nejmenších až po ty nejstarší, protože v tom Božím požehnání je všechno skryto.
- Našemu národu bych popřála, aby se u nás začaly věci nazývat pravými jmény a aby se náš národ vrátil k Boží pravdě.

Připravila celá redakce Dobrého pastýře

a opět humor :o)

„Pane, ty víš, že jsem slíbil zítra vypomáhat v církvi... ...ale je ten super fotbalový zápas... Tak já si hodím mincí a jestli mám jít opravdu pomáhat, at' padne orel!“ (padl orel) „Ehm, dobře. Tak at' padne hlava!“ (padla hlava) „OK, Pane, jestli mám vážně zahodit ty strašně drahy lístky na fotbal, at' teď u mě doma během dvou vteřin...“ (crrrrrrr) „...zazvoní telefon...“ „Dobře, Pane, jestli nemám na ten zápas jít a mám pomáhat v církvi, at' sem teď hned přijde ooobrovskej slon.“ (za dveřmi je slyšet řev slona) „...a co slon na kole!?“ (ciličlink...)

Pozdrav s Portugalska

Jak jste možná někteří zaznamenali, už se na bohoslužbách nevyskytuji tak často jako dřív. Tento akademický rok jsem totiž vyrazil studovat do Portugalska přes program Erasmus. To znamená, že mám podobně zaměřenou výuku, ale na jiné univerzitě a v jiném jazyce. S tímto výjezdem do zahraničí samozřejmě souvisí nejen studium, ale také poznávání jiné kultury, země a lidí.

Tento rok tedy pobývám v Aveiru - v celkem klidném městě u pobřeží Atlantického oceánu. Stejně jako v celém Portugalsku, i tady v Aveiru jsou příjemní a ochotní lidé. Nevím, jestli se tak chovají jen k cizincům, ale například při ukazování cesty ve městě jsou ochotní doprovodit i 10 minut chůze opačným směrem, než měli původně namířeno. A celkově na to, jak je to chudá země - o to jsou tady lidé šťastnější i z maličkostí. A tak se tady celkově může člověk cítit jako doma.

Co se týče zdejších církví, v Portugalsku dominuje katolické vyznání. Tady v sedmdesáti tisícovém městě je cca 10 katolických kostelů a než jsem našel evangelickou církev, zabralo mi to asi 2 měsíce. Papírově jsou Portugalci z 93% katolíci, z 3% protestanti. Nicméně v mé případě je skoro jedno, do jakého sboru v neděli zajdu, jelikož portugalština mi pořád nic moc neříká, a tak to zatím vypadá, že do kostela jdu obdivovat jen vnitřní zdobení a lomené oblouky.

Stejně jako všude na světě - i tady na konci Evropy se lidé připravují na Vánoce celkem brzy. Kromě všude přítomného vánočního osvětlení to dokazuje i fakt, že si místní pořizují vánoční stromek už měsíc dopředu. Jako jediný důvod jsem k tomuto úkazu slyšel jen: To je proto, aby nám stromek připomínal nakupování dárků dřív než jen pár dní předem. Jinak podle všeho se portugalské Vánoce od českých zas tak moc neliší.

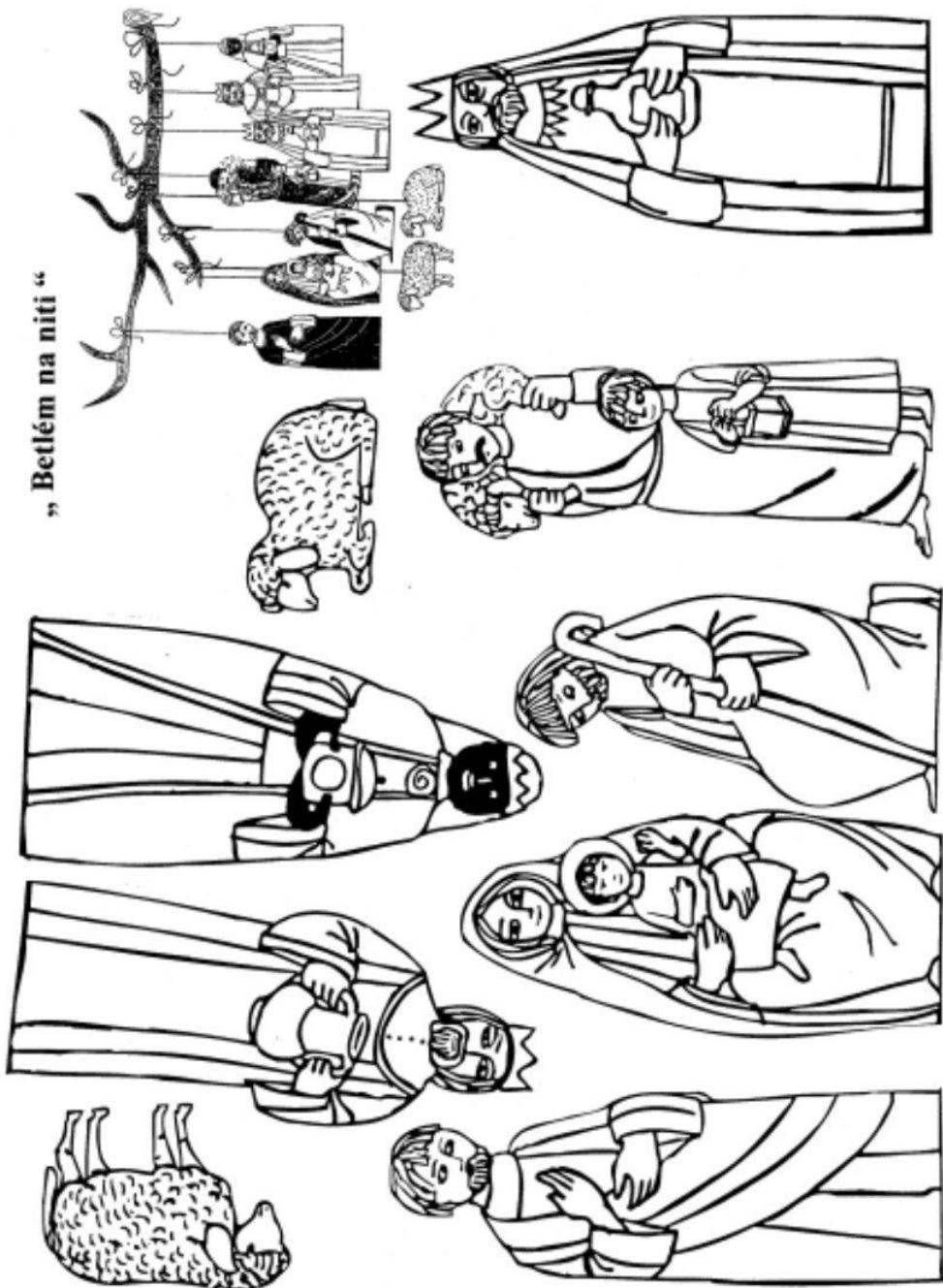
Tento pozdrav z jihu není příliš dlouhý - příště snad bude bohatší. Na Vánoce do Krnova - dá-li Pán - dorazím, tak se opět rád zúčastním sborového života, do kterého rád patřím.

jirka marek (ml.)



Děda večer prochází kolem pokoje své vnučky a všimne si, že klecí u postele se skloněnou hlavou a sepnutýma rukama a pořád dokola odříkává abecedu. „Copak to tady děláš?“ zeptá se děda. „Modlím se, ale nenapadá mě, co bych měla říkat. A tak opakuju všechna písmenka abecedy, aby si je Bůh poskládal, jak se mu to nejlíp hodí,“ odvětí vnučka.

„Betlém na niti“



Dětská stránka

Milé děti,

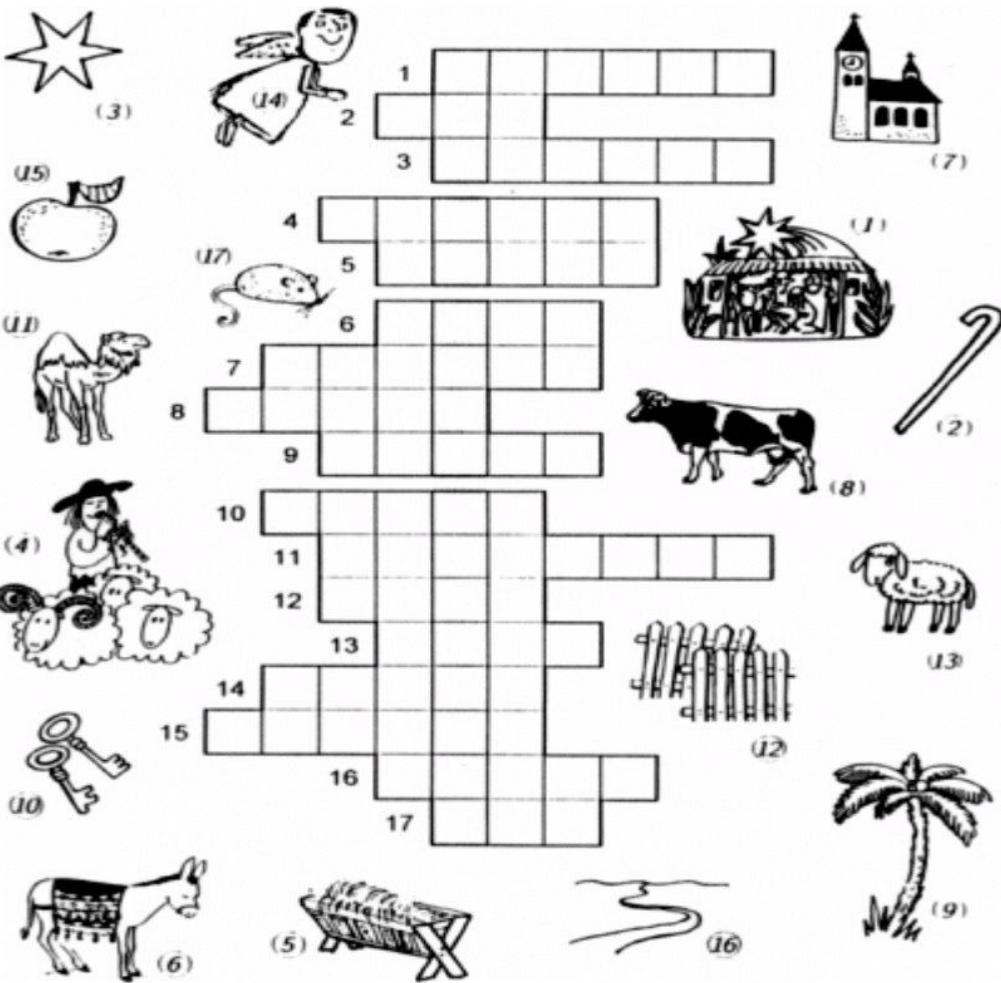
na stránkách našeho časopisu jsme na vás pamatovali také letos o Vánocích. Připravili jsme pro vás „betlém na nití“. Jak ho vyrobíme? Docela jednoduše. Stačí jen nůžky, pastelky, nit a větvička, na kterou betlémek zavěsite. A protože víme, že jste chytré hlavy a malí modeláři, necháme všechno na vás a vaší fantazii.

Přejeme vám, ať se práce daří a betlémek líbí.

Vaše redakce

Co se stalo o Vánocích?

Proč jsou pro nás Vánoce tak velkými svátky? Proč se na ně tolik připravujeme a těšíme? Je to jenom kvůli dárkům? A proč si vlastně dáváme dárky? Protože my sami jsme dostali od Boha tento velký dar: (dokončení v tajence).



Českobratrská církev evangelická v Krnově

<u>Kazatel sboru:</u>	jáhen Radovan Rosický
<u>Adresa:</u>	Farní sbor ČCE, Albrechtická 92, Krnov, telefon: 552 302 109
<u>Číslo účtu sboru:</u>	1845328379 / 0800
<u>Úřední hodiny:</u>	čtvrtok 10 - 12 hod, 16 - 18 hod.
<u>www stránky:</u>	http://krnov.evangnet.cz
<u>Na požádání:</u>	<ul style="list-style-type: none">- katechetická příprava ke křtu- vysluhování Svaté večeře Páně nemocným členům sboru- pastorační rozhovory, rozhovory v krizových situacích, zpověď- předmanželské rozhovory

Pravidelná shromáždění v Krnově (evangelický kostel na Husově náměstí):

Neděle	9.45 h.	bohoslužby
Úterý	18.00 h.	biblická hodina v kostele
(v zimním období dle dohody v kostele nebo v klubovně Tensingu v ZŠ naproti kina Mír)		
Čtvrtek		skupinky v jednotlivých rodinách dle domluvy
Pátek	15.30 h.	dětský křesťanský klub Smajlíci ☺
	18.00 h.	- (v ZŠ naproti kina Mír) - každý 2. a 4. pátek v měsíci
Sobota	18.00 h.	modlitební chvíle v kostele
		setkání mládeže (v ZŠ naproti kina Mír)

Každé 1. pondělí v měsíci ekumenické modlitební setkání - v různých církvích dle domluvy.

Pravidelná shromáždění v Krasově:

2. a 4. neděle v měsíci	14.00 hod.	bohoslužby
1. a 3. úterý v měsíci	13.00 hod.	biblická hodina

Shromáždění se konají u sestry Ničmanové, v domě pečovatelské služby.

Pravidelná shromáždění v Třemešné:

2. neděle v měsíci	8.00 hod.	bohoslužby (v katolickém kostele)
4. středa v měsíci	17.00 hod.	biblická hodina na katolické faře

a ještě jeden nakonec :o)

Dva muži ztroskotali na pustém ostrově. Krátce nato začne ten první bědovat: „Určitě zemřeme, určitě zemřeme. Není tu nic k jídlu, není tu nic k pití. My určitě zemřeme!“ Druhý se ležérně opře o palmu a naprostě klidným hlasem říká: „Nebojte se, já vydělávám sto tisíc dolarů týdně.“ „A k čemu nám to tady bude? Za to si tu nic nekoupíme. My určitě zemřeme!“ dál naříká ten první. „Vy tomu nerozumíte,“ bohatý muž na to. „Já vydělávám sto tisíc dolarů týdně a odvádím z toho desátky. Můj pastor mě najde kdekoli.“

Redakční rada: Bedřich Marek, Radovan Rosický, Eva Roztomilá, Eva Loydová, Hanka Kučerová, technický redaktor - Petr Malík

Příspěvky můžete předávat redakční radě, nechat je na faře, nebo, což je pro nás nejlepší, posílat e-mailem na adresu: dobrypastyr@centrum.cz